

Μαρτυρία σταυρωμένης ἀγάπης...

Τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Δημητριάδος καὶ Ἄλμου ἁγίου κ. Ἰγνατίου*

Αναστάσιμη, ἡ εὐχαριστιακὴ λειτουργικὴ μας σύναξη, σεβασμιώτατε πατέρα καὶ δέσποτα. Τιμητικὴ πρὸς τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Καὶ ἡ Ἐκκλησία μᾶς παρουσιάζει κείμενα μὲ ἀφορμὴ τὴ μεγάλη ἑορτὴ ποὺ ἔρχεται, τῆς ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Δὲν θὰ ἦταν ἀναστάσιμη ἡ σύναξή μας κι οὔτε θὰ τιμούσαμε τὴν Παρθένον, ἔαν ὁ Θεάνθρωπος Κύριος, ὁ υἱὸς τῆς Παρθένου, δὲν ἔφτανε μέχρι τὸ ἔσχατο σημεῖο τῆς

ταπεινώσεως, μέχρι ἐκεῖνο τὸ ξύλο, τὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ, ποὺ ἔγινε ἀπὸ τότε τὸ τρισμακάριστον ξύλο τῆς σωτηρίας μας. Καὶ μᾶς δίδεται ἡ ἀφορμὴ νὰ σταθοῦμε κι ἐμεῖς μὲ ἀπλότητα καὶ ταπείνωση σ' αὐτὸ τὸ γεγονός σήμερα. Τὸ γεγονός τῆς σωτηρίας μας, ποὺ εἶναι τὸ γεγονός τῆς σταυρώσεως καὶ τῆς ἀναστάσεως ποὺ ἀκολουθεῖ. Ἡ σταύρωση τοῦ Κυρίου εἶναι γεγονός σωτήριον. Γιατὶ φθάνοντας ἐκεῖ πλέον, στὸ ἔσχατο σημεῖο τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀγάπης Του, νικίεται ὁ θάνατος. Ἀνοίγονται πλέον οἱ πύλες

καὶ πάλι τῆς αἰωνιότητος γιὰ τὸν ἄνθρωπο, καὶ γίνεται δυνατὴ ἡ ἐνότητά του μὲ τὸν Θεὸ πατέρα. Πρὸς χάριν τοῦ ἀνθρώπου ὁ Κύριος ἔφτασε μέχρι αὐτὴ τὴ στιγμή. Καὶ ἀπὸ τότε ἡ κάθε σταύρωση, ἡ κάθε πορεία πρὸς τὸν Γολγοθᾶ, ἡ προσωπικὴ μας ἀλλὰ καὶ ὄλων μαζί, δὲν εἶναι πλέον μιὰ ἀτομικὴ ὑπόθεση. Γιατὶ ὁ Κύριος σταυρώθηκε γιὰ νὰ μᾶς πῆ: «Σὲ συνοδεύω καὶ στὴ δική σου σταύρωση. Ὅταν εἶσαι ἕνα μαζί Μου, τότε Ἐγὼ σταυρώνομαι μαζί σου καὶ ἀνασταίνομαι μαζί σου».

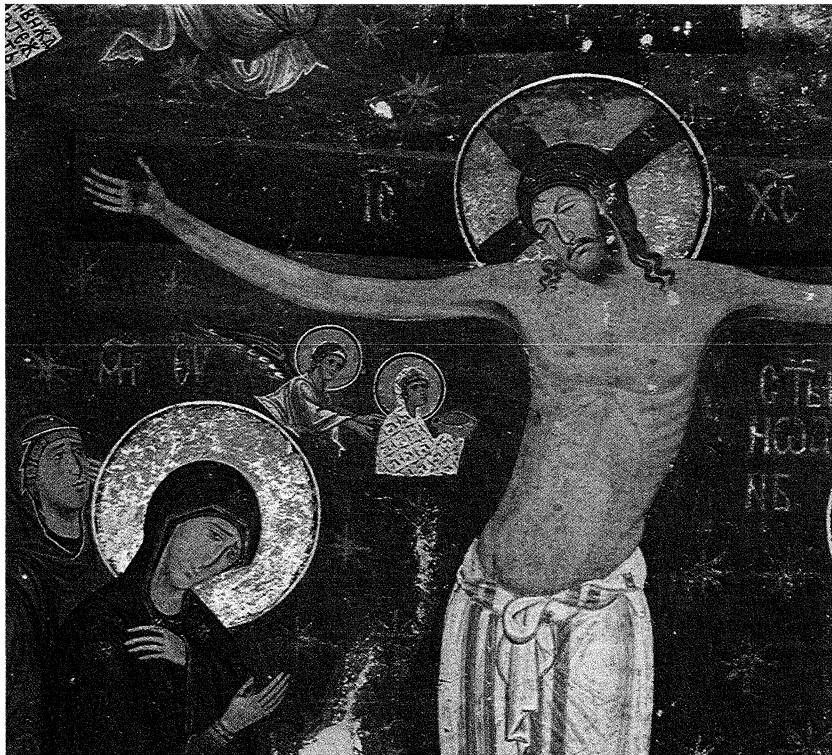
Κι ἔτσι δόθηκε ἡ δυνατότητα καὶ πάλι στὸν ἄνθρωπο, μέσα ἀπὸ τὴν σταυρικὴ πορεία τούτου τοῦ κόσμου, γιὰ τὴν ὁποία κανεὶς δὲν ἀμφιβάλλει, νὰ πορεύεται μὲ ἐλπίδα γιὰ τὴν ἀνάσταση καὶ τὴν αἰωνιότητα. Θέλει δύναμη ἢ πορεία πάνω σ' αὐτὸν τὸν κόσμο. Δύναμη μεγάλη. Κι ὅμως, ἡ Ἐκκλησία καλεῖται γιὰ ἀλλή μιὰ φορά, σὲ μία

ἐποχὴ ποὺ κυρίως προβάλλονται πρότυπα δυνάμεως σωματικῆς. Ζοῦμε στὴν ἐποχὴ τοῦ σοῦπερ ἀνθρώπου, τοῦ σοῦπερμαν. Τὰ πρότυπα σήμερα σὲ κάθε ἄνθρωπο καὶ ἰδιαίτερα στοὺς νέους εἶναι πρότυπα ὑπερφυσικῶν ἀνθρώπων, μὲ σωματικὴ δύναμη καὶ ὄχι πνευματικὴ. Κι ἐρχόμαστε σὲ μία τέτοια ἐποχὴ, ὅπου οἱ μεγάλοι τῆς γῆς ἐπαγγέλλονται μιὰ νέα τάξη πραγμάτων, ἐμεῖς νὰ κηρύξουμε καὶ πάλι «Χριστὸν ἐσταυρωμένον». Νὰ κηρύξουμε

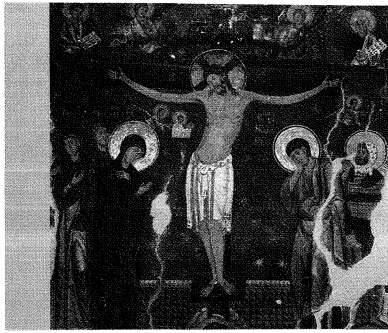
καὶ πάλι ὅτι ὁ δρόμος ποὺ ὀδηγεῖ τελικὰ στὴν αἰωνιότητα, εἶναι ὁ δρόμος τῆς ταπεινῆς ἀγάπης. Εἶναι ὁ δρόμος ποὺ δὲν ξέρει τὴ σωματικὴ δύναμη, ἀλλὰ τὴ δύναμη τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς καρτερίας. Εἶναι ὁ δρόμος ποὺ δὲν ξέρει νὰ ἀλλιάξει τὰ πράγματα τοῦ κόσμου μὲ τὴ βία, ὅπως δοκίμασαν τὰ τελευταῖα χρόνια πάνω σ' αὐτὸν τὸν κόσμο, ἀλλὰ εἶναι ὁ δρόμος ποὺ γκρεμίζει τὰ τεί-

χη μέσα ἀπὸ τὴν γαλήνη καὶ τὴν ἡμερία μιᾶς σταυρωμένης ἀγάπης.

Αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ δύναμη κυριαρχεῖ πάνω στὸν κόσμο, καλοῦμεθα, γιὰ ἀλλή μιὰ φορά, νὰ κηρύξουμε ζωὴ σταυρωμένη. Καὶ τὴν κηρύττουμε αὐτὴ τὴ ζωὴ. Σταυρωμένος εἶναι ὁ χριστιανικὸς κόσμος στὴν ἐποχὴ μας, ἀντιμετωπίζοντας τὸν μεγάλο κίνδυνο τοῦ φανατικοῦ μουςουλμανισμοῦ. Σταυρωμένη εἶναι ἡ ὀρθόδοξη ἐκεῖ στὸν οἰκουμενικὸ θρόνο, δέσμια ἀνθρώπων φανατικῶν. Σταυρώνεται καθημερινὰ καὶ μαρτυρεῖ μὲ καρτερία. Σταυρώνεται εἶναι τὰ ὀρθόδοξα πατριαρχεῖα μας, σὰν μειονότητες μέσα στὸν μουςουλμανικὸ κόσμο. Ἀκολουθοῦν κι αὐτὰ τὴ σταυρωμένη πορεία τῆς Ὀρθοδοξίας. Σταυρωμένοι εἶναι οἱ ἀδερφοί μας ὀρθόδοξοι Σέρβοι, ποὺ δίνουν ἀγῶνα ἐπιβιώσεως ἐτοῦτον τὸν και-

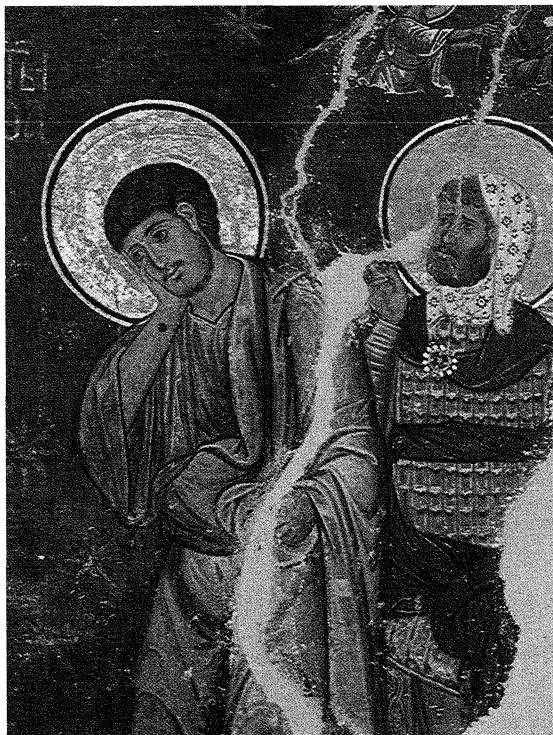

Σταυρωμένη είναι ή πορεία του κάθε πιστού ανθρώπου σήμερα σ' αυτόν τον κόσμο που δεν άνεχεται την αλήθεια. Που δεν άντέχει την ταπεινή αγάπη, που ξέρει μόνο να δεσμεύει και να κρατάει δέσμοιο τον άνθρωπο και να τον καλεϊ ν' ακολουθήσει δρόμους βίας, μίσους που όδηγούν στην δικόνοια, που όδηγούν τελικά στην απελπισία και στο μηδενισμό.

ρό. Σταυρωμένοι είναι οι άδελφοί μας στη Τσεχοσλοβακία, που παρ' όλη την έλευθερία σήμερα, ύφιστανται τον ζυγό και τον κίνδυνο της Ούνίας. Σταυρωμένοι είναι οι άδελφοί μας όρθόδοξοι στη Ρωσία, που παρ' όλη την έλευθερία σήμερα, καλούνται να κατηχήσουν έναν όλοκληρο λαό, την ίδια στιγμή που όλοι προσπαθούν να έκμεταλλευτούν τα αγαθά της έλευθερίας για να προπαγανδίσουν τις δικές τους αλήθειες. Σταυρωμένη είναι και ή Έκκλησία της Ελλάδος που καλεϊται να άντιμετωπίσει τα έσωτερικά της προβλήματα χωρίς να μπορεί με πειστικότητα να άπαντήσει στον λαό γιατί δεν κυριαρχεί και σε αυτά ή ταπεινή αγάπη.

Έπιτέλους Σταυρωμένη είναι ή πορεία του κάθε πιστού ανθρώπου σήμερα σ' αυτόν τον κόσμο που δεν άνεχεται την αλήθεια. Που δεν άντέχει την ταπεινή αγάπη, που ξέρει μόνο να δεσμεύει και να κρατάει δέσμοιο τον άνθρωπο και να τον καλεϊ ν' ακολουθήσει δρόμους βίας, δρόμους μίσους, δρόμους που όδηγούν στην δικόνοια. Που όδηγούν στη διάσπαση και στο κομμάτισμα, που όδηγούν τελικά στην απελπισία και στο μηδενισμό. Σ' αυτήν την έποχή που διαδραματίζονται τόσο συγκλονιστικά γεγονότα καλεϊται και πάλι ό όρθόδοξος πιστός να φέρει το Σταυρό μέσα στους ώμους και να προχωρήσει την πορεία της Σταυρωμένης αγάπης. Μην νομίσουμε ότι είμαστε άμοιροι εύθυνών γι' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας και θα μπορούσε κάλλιστα κανείς να ρωτήσει: και έγω ό άπληδς τί μπορώ να κάνω; Έγω δεν έχω καμμία έξουσία. Αισθάνομαι τελείως άδύναμος. Τί μπορώ να κάνω;

Μα άκριβώς αυτή ή άδυναμία ήταν ή δύναμη του Χριστού πάνω στο σταυρό. Καμμία δύναμη δεν φαινόταν να έχει εκείνη τη στιγμή, και ήταν ό πιό δυνατός του κόσμου. Καμμία δύναμη δεν φαίνεται να έχει σήμερα ή πίστη κι είναι ή πιό δυνατή που υπάρχει ποτέ στον κόσμο. Έτούτη την ώρα της άδυναμίας μας είναι ή ώρα της πραγματικής δυνάμεως εάν σταθοΰμε μπροστά στα γεγονότα παίρνοντας την άπόφαση να τα άντιμετωπίσουμε όχι με βία και μίσος, όχι με δύναμη αλλά με ταπεινή αγάπη. Ό καθένας από μας, άνάλογα με τη θέση που έχει μέσα στην οικογένεια, στο ευρύτερο κοινωνικό

περιβάλλον, στην Έκκλησία ή στην Πολιτεία, καλεϊται κάθε φορά να πάρει κάποια άπόφαση για το κάθε γεγονός και μπροστά του ανοίγονται δύο δρόμοι. Ό ένας δρόμος είναι να άντιμετωπίσει την κατάσταση με την έπιβολή της δυνάμεως, να άντιμετωπίσει την κατάσταση με κάθε μέσο που διαθέτει προκειμένου να έπιβάλλει τη γνώμη του, τη θέλησή του. Άλλα ανοίγεται και ένας άλλος δρόμος: να άντιμετωπίσει την κάθε κατάσταση με την ταπεινή αγάπη. Μ' αυτήν την αγάπη που ξέρει να ύπομνευι με καρτερικότητα. Μ' αυτήν την αγάπη που ξέρει ν' ανταποδίδει στο μίσος το έλεος. Που ξέρει να φέρνει στην κακολογία την καληλογία και καλολογία.

Που ξέρει να έρμνευει τα πράγματα εκεί όπου ύπάρχει ή ένταση του πολέμου. Αυτό σημαίνει Σταυρωμένη αγάπη. Κι αυτό το δρόμο καλούμεθα να τον ακολουθήσουμε όλοι, μικροί και μεγάλοι.

Καλούμεθα να δώσουμε τη μαρτυρία της σταυρωμένης αγάπης. Σε λίγο θα προσκυνήσουμε το τρισμακάριστον ξύλο. Σήμερα τιμούμε τη ζωή της Αγάπης. Έτούτην από την όποία έπήγασε αυτή ή αγάπη, ή ζωντανή, που ακολουθήσε την πορεία του Σταυρού. Και σε λίγα δευτερόλεπτα θα καρπωθοΰμε τον καρπό της σταυρώσεως και της αναστάσεως. Το ίδιο το σώμα και το αίμα του Κυρίου για να γνωρίσουμε και να βιώσουμε, για να γίνουμε όλοι ένα, μέσα σ' αυτήν την σταυρωμένη ταπεινή αγάπη.

Αυτό είναι το μήνυμα της Έκκλησίας μας σήμερα. Και μην πτοηθοΰμε. Μην απελπιστοΰμε. Γιατι καθένας που πιστεύει την ταπεινή αγάπη στον ίδιο τον Κύριο, είναι αυτός που γεύεται την αιωνιότητα. Κι ως μην φαίνεται στον κόσμο. Κι ως μη διαλαλεϊται με τυμπανοκρουσίες. Κι ως μη μιλάμε έμεις για τη νέα τάξη πραγμάτων. Είμαστε οι άνθρωποι της νέας τάξεως. Γιατι είμαστε οι άνθρωποι που πιστεύουμε σ' Αυτόν που ύψώθηκε σ' εκείνο το ξύλο του σταυρού για να χαρίσει σε όλους μας την άληθινή αιωνιότητα. Άμην.

* Ό Σεβασμιώτατος έχει διατελέσει Διευθυντής της Π.Ε.

Λεπτομέρειες από Σταύρωση, Στουπένιτσα, Σερβία

ΠΕΙΡΑΪΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ τεύχος 10, Οκτώβριος 1991